

Írta:

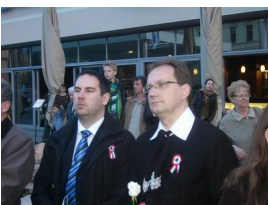

Bár természetesen minden az ünnepnapról, 1848. március 15-ről szólt, vagyis a forradalomról, illetve az azt követő szabadságharcról (képünkön). Mégis a béke, a nyugalom volt a legfőbb jellemző Pécsen, kedden délután.

A baranyai megyeszékhelyen, a Kossuth Lajos tér környékén, már jóval 17 óra előtt lehetett érezni, valami készül. Ami nem volt meglepetés, hiszen hatalmas tömeg hömpölygött az Irgalmasok utcájában (régábban Bem József utca), de a Széchenyi István téren is rengetegen múltatták az időt. Szinte mindenki viselt kokárdát, megidézve 163 évvel ezelőtti történések hangulatát.

A délutáni programok legjelentősebb helyszínén, a Kossuth téren sokan várták az ünnepi rendezvényt. A helyszín természetesen fel volt díszítve, de nem hivalkodóan, inkább csak annyira, amennyire ez egyáltalán elvárható volt egy ilyen eseménytől.

A beszédet ezúttal dr. Zsigmond András (a kis képen, jobbra, elől) orvos, az angliai Liverpool városának tiszteletbeli magyar konzulja mondott. Aki elárulta, amióta egy másik forradalom okán, 1956 után elhagyta szülőhelyét, magyarul beszédet, a nagy nyilvánosság előtt egyszer sem mondott.

Írta:

Csizi Péter (balra) alpolgármester dr. Hoppál Péter képviselővel együtt figyelte az ünnepi műsort

Ettől a momentumtól eltekintve, a szokásos átpolitizáltság idén nem volt annyira jellemző a megemlékezésekre, mint korábban. Olyannyira, hogy kormánypárti országgyűlési képviselők mellett baloldali városházi képviselők is virággal a kezükben jelentek meg a szobor közelében. De csak kellő távolságban, hogy helyet adjanak a zenészeknek, énekeseknek, mesemondóknak, mindenkinek, aki emelte az esemény fényét.

Amúgy az összes megjelent nyugodt, mosolygós volt, leginkább a gyermekek tűntek boldogok, önfeledtnek. Játsoztak, futkostak a gyönyörű napsütésben, léggömbbel, különböző édességekkel. Mindennel, ami egy békés megemlékezésnek része lehet.